

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Via Vitæ Operis Hvivs Hypothesis

Florentius <Batavus>

Antverpiae, 1551

De formidabili poena ignis purgatorii, & vnde eade[m] consueuerit
augmentari. Cap. 25.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30077

Neque enim tales sumus, qui vnquam illi
solis nostris meritis possemus esse accepti.

De formidabili pœna ignis purgatorii, & vnde eadē
consueuerit augmentari. Cap. 25.

Pœnitentiæ satisfactiōē passim nos
docent veterum scriptorum & sancto-
rum omnium tum verba tum gesta: sicuti
apertè cernere licet in ipsorum historijs. Le-
gimus enim in vita venerandæ illius pecca-
tricis Mariæ Aegyptiacæ, atq; item in alijs
permultis sanctorum historijs, quemadmo-
dum sua peccata castigarint atq; emenda-
rint magna quadam & proluxa vitæ auste-
ritate: re ipsa declarantes, quam sibi de suis
peccatis displicuerint. Supra quoq; memi-
nimus, quemadmodum olim pro vno quo-
piam peccato lætali pœnitentiā indiceba-
tur totum vnum continuanda septennium,
& nonnunquam etiam eo amplius. Quip-
pe quo status delinquētis erat altior, eo pœ-
nitentiā erat proluxior. Sacerdos enim in
impudicitiam lapsus pro suo expiando cō-
misso pœnitentiā subibat totum duratu-
ram decannium. Pontifex vero non nisi an-
nis decem & quinq; pœnitentiā suam ab-
soluebat. Itaq; nemo sibi imponat, neque e-
nim minor est hodie diuina iustitia quā fue-
rit olim. Quod hic non exigitur à sacerdo-
te, aut

re, aut non pensatur a confitente, metuendū
 valde ne supplicio crudelissimo sit tandem
 pensandum in igne purgatorio. Atqui tan-
 ta est quorundam impietas, vt opus habe-
 rent vel totam suam vitam in poenitentia
 exigere: atq; adeo ad monasticum sese insi-
 tutum transferre. Tali enim poena nonnulli
 olim mulctabantur. Scilicet in monasteriū
 sese aliquod abdere iuebantur, aut militiae
 destinabantur contra hostes christianæ reli-
 gionis, catholicam propugnaturi fidē, aut
 sanctam defensuri terram, idque certo tem-
 poris spatio, aut etiam totius tempore vi-
 tæ. Præterea de populo illo Israelitico legi-
 mus, postea quam è terra educti Aegyptio
 rum terræ appropinquassent repromissæ,
 quomodo Moses duodecim designarit ex-
 ploratores ad lustrandam terram, quod &
 fecerunt peragrantes vniuersam illam regi-
 onem spatio quadraginta dierum. Regres-
 si autem exterruerunt populum, detraxe-
 runtq; terræ quam inspexerant apud filios
 Israel, ita vt murmurarit omnis turba con-
 tra Dominum, & vociferati sunt aduersus
 Dei seruos Moſen & Aaron cuncti filij Is-
 rael dicentes. Vtinā mortui essemus in Aea-
 gypto, & non in hac vasta solitudine. Vti-
 nam pereamus, & non inducat nos Domi-
 nus in

Num. 13. b.

Ibidem. c.

Ibid. 14. a

DE TRIBVS PARTIBVS

nus in terram istā, ne cadamus gladio &c.

Quorum ingratiſſimū murmur non ferens diuina iustitia, mox illos pestilētia erat percussura & prorsus cōsumptura, nisi Moses interuentu suo diuinum mitigās furorē veniā illis impetrasset. Nam dimisi inquebat

Ibidem. d. Dominus ad Moſen, iuxta verbū tuū. Interim tamen pœnitentiā illis indixit, vt tot agerent annos in deserto, p̄hibiti ab ingressu terræ sanctæ, quot fuerat terra ipsa explorata diebus. Quadraginta itaq; annis in horrida illa solitudine remorati sunt: & p̄ singulis diebus singuli illis in pœnitentiā designati sunt anni. Annus inquebat p̄ die

Ibidem. f. imputabit: & quadraginta annis recipietis iniq̄tates vestras, & scietis vltionē meā. Super quo Origenes. Video inquit quod peccatorū in hoc ratio cōprehenditur & pœnā rū. Si enim vniciq; peccatori annus adscribitur ad pœnā pro vnus diei peccato: & secundū rationē dierū q̄bus peccatur, annorū totidē numerus in supplicijs cōfirmēdus est, vereor ne forte nobis, q̄ cotidiē peccamus, & nullum forte vitæ nostræ diē absq; peccato trāſigimus, ne ipsa forte secula aut etiā secula seculorū sufficere possint ad pœnas luēdas. In eo. n. q̄ populus ille p̄ quadraginta dierū delicto quadraginta annis cruciatur in

*Ori. ho. in
Num. 8.*

tiam in deserto, nec terram sanctam introire per-
 mittit, similitudo quaedam futuri iudicii vide-
 tur ostendi ubi peccatorum ratio discutienda
 est. O igitur nemo preciosi temporis huius oppor-
 tunitatem ad verum poenitentium indulgentiam, frustra *Hactenus ille*
 sibi patiam excidere, nemo peccata sua hic
 praetermittat castigare, ita se cum reputas: si
 mis tradar purgatoris licet, sum illinc tandem
 aliquando eruendus. Certum quicquid purga- *Aug.*
 torium petit, nescit, plane quid petat. Nam
 de hoc ita beatus loquitur Augustinus. Hic *Aug. de ver.*
 inquit ignis & si aeternus non sit, mirum ta- *& fal. pe. c.*
 men modo est grauis, excessit enim omnem *18.*
 poenam, quam unquam passus est alius in
 hac vita. De hoc etiam purgatorio horren- *Vide Prom*
 da extant exempla, in quibus magna ipsius *ptuarii ex*
 nobis ostenditur acerbitas merito omnibus *emp.*
 formidanda. De quo vir quidam sanctus *Discipuli.*
 vitam agens supra modum austeram testa-
 tus est, potius se toleraturum in hoc mundo
 ignei alicuius lacus incendium, usque ad diem
 extremi iudicii, quam poenas gehennae aut
 purgatoris. Legitur & de alio quodam, quod
 quum viuis sublatus poenas illas expur-
 gatorias fuisset contemplantus, & rursus esset
 reuocatus ad vitam, tantam subierit vitae austeri-
 tatem, ut media bruma aquas ingredi solitus
 sit, & in ipsis tantisper hærere, donec vestes
 gelu

DE TRIBVS PARTIBVS

gelu adglutinarentur ipsius corpori, atque
 ita balnei se tradebat caloribus. Hic quum
 interrogaretur quur nam id faceret, ita cui-
 dam respondit. Si tu id vidisses quod ego,
 aut eadem faceres, aut his etiam maiora. Si
 mile responsum dedisse scribuntur tres illi
 mortui sacco beati Hieronymi à mortuis
 excitati. Quum enim interrogarentur à Cy-
 rillo, quur nam ita illachrymarentur, respō-
 derunt. Ob immanissima quædam suppli-
 cia, quæ ex diuinæ iustitiæ æquitate parata
 vidimus omnibus peccatoribus. Quisquis
 enim vel semel ea fuerit intuitus, citius op-
 taret tantum ferre cruciatum solus, quam
 omnes ferre poterant mortales ab Adā, ad
 hanc vsq; horam, quam vel diem vnum ex-
 periri minimam aliquam pœnam siue gehē-
 næ siue purgatorij. Proinde ò filij hominum
 Psal. 4. vsquequo graui corde, vt quid diligitis va-
 nitatem, & quæritis mendacium? Vestro
 cum animo reputate ò mortales, quam sit
 vanum, quam fluxum, imo quam nihil sit,
 quicquid hic mundus adferre videtur volu-
 ptatis: & rursus quam imania sint, quæ vos
 manent pro modica aliqua voluptate tor-
 menta. Quum quidam (vt alibi scriptū est)
 in pœnis purgatorijs vnicum exegisset mē-
 sem, in eisdem sibi visus est annos exegisse
 plus

plus viginti. O nos infelices. Quid tandem
 sumus acturi. Toti vndiq; mademus vitis,
 bibentes vt ait quidam, iniquitatem, non
 secus atq; aquam, & quum lætanter atq; in-
 contanter in multa cotidie ruamus vitia, ne
 semel quidem serio subit animum, quã in-
 tollerabileis tandem daturi simus pœnas,
 etiam pro commissis leuioribus: quorum
 ingentem nobis vim coaceruamus, dum ea
 nihili ducentes cotidie delinquimus. O quã
 exacta à nobis exigetur pensatio omnium
 leuitatum, vanitatum, sermonum, operum,
 cogitatuũ, & indomitorum affectuum: Cu-
 ius rei veritatẽ inter multa prodigiosa huc
 spectantia exempla, vel ipsa Cosmã & Da-
 miani soror comprobare potest: quæ in
 ignæ purgatorio quindecim diebus pœnas
 dedisse scribitur, quod semel cum volupta-
 te aspectarit quosdam in plateis tripudian-
 tes atq; cantillantes. Quinimo & de san-
 ctis quibusdam, qui mox post excessum ab
 hac vita miraculis claruerũt legimus, quod
 ad tẽpus in purgatorio remorati sunt: quẽ
 admodum beatus scribit Gregorius de
 Paschasio quodam, viro sane magnæ tum
 eruditionis tum sanctimonix: & quemad-
 modum de beato legimus Seuerino, quod
 hoc eodem igne multatus sit, propterea qd
 O precum

Pro. 26. 2.

Autor ipsũ

Iob allegat

apud quem

non repea

tio.

Gre. li. dialo

4. ca. 29.

DE TRIBVS PARTIVS.

precum horariarū pensum sæ penumero ab
soluisset magna cū animi distractione. Au-
get autem hunc cruciatum in primis & præ
omnibus gloriæ illius cælestis & beatæ vi-
sionis ac fruitionis dilatio, propterea quod
animæ in purgatorio remoratę maximo ad
eam desiderio anhelent, vna cum Davide di-
centes. Quemadmodum desiderat ceruus
ad fontes aquarū, ita desiderat anima mea
ad te Deus. Sitiuit anima mea ad Deū fon-
tem viuum: quando veniam & apparebo
ante faciem Dei? Facit quoq; ad cumulum
poenæ dura dæmonū exprobratio, qui ani-
mas sic deslitutus nunquā cessant laceßere
improperijs. Ipsarum enim personam præ-
ferebat David quum diceret. Fuerunt mihi
lachrymæ meę panes die ac nocte, dum di-
citur mihi cotidie, Vbi est Deus tuus? Atq;
item Christus quum cruci affixus à Iudæis
audiret, Confidit in Deo: liberet eum nunc
si vult: dixit enim quia Filius Dei sum. Au-
get insuper eandem hanc afflictionem pro-
pinquorum in hoc mundo relictorum infi-
delitas: dum videlicet defunctorum imme-
mores, non ipsis student per se aut per alios
præcibus eleemosynis alijsue operibus sa-
tisfactorijs opitulari. Quamobrem eiusmodi
di animæ

Psalm. 41.

Germana
scriptura
habet for-
tem.

Psalm. 41.

Math. 27. e.

di animæ sic solatio destitutæ ita cum Iob
inclamant & ingeminant dicentes. Misere-
mini mei: miseremini mei, saltem vos ami-
ci mei: quia manus Domini tetigit me.

Iob. 19. 6.

Nonnullis præterea cruciatus ille purgato-
rius augetur dum se cernunt obliuioni tra-
di à suis hæredibus aut amicis, maxime
quibus amplas pararunt ac reliquerunt di-
uitias: quarum occasione interdum circa
propriam salutem & diuinum obsequium
fuerunt negligentiores: dū videlicet inimy-
ci essent in solitudine ditandorū & efferen-
dorum heredum, quemadmodum in mun-
do multos inuenire licet, qui quo liberos
suos multis cumulent diuitijs, tantis in sua
vita inuoluuntur curarum implicamentis,
vt hinc non pauca pia opera prætermi-
tant, atque adeo multa etiam cotidianarum
offensarum debita contrahant, quæ
omnia exactè tandem coguntur depende-
re. Adde quod liberi interdum bonis à pa-
rentibus sibi relictis abutantur: atque hinc
plerunque occasionem sibi sumant mul-
torum maleficiorum, quæ fortasse haud-
quaquam committerent, si tantis nõ essent,
cumulati facultatibus, aut si ipsi sibi eas
suis parassent sudoribus: quod ipsum

Oij parentum

DE TRIBVS PARTIBVS.

parentum pœnam haud mediocriter nosci-
tur aggrauare. Inidem dici potest de nōnul-
lis monasticam vitam professis: qui inter-
dum quo sua monasteria amplis lucupletēt
possessionibus atq; obuētionibus, varijs or-
nent structuris, aut preciosis excolant eccle-
siastici cultus ornamentis, adeo se curis ob-
ruunt terrenis, vt propter eas minus curent
suam ipsorum salutem: studium pietatis nō
raro illis posthabeant, & negligant: profes-
sioni sui instituti minus respondeant. Qui
īdem magnam etiamnum suis posteris prę-
bent occasionem dictis bonis propter nimi-
am ipsorum copiam abutendi, eoq; & syn-
ceritatem professionis suę violandi: sicuti
fere videmus monasteria vltra modum di-
tata raro diu in verę disciplinę puritate cō-
sistere: cuius certē mali eiusmodi cogentur
prælati reddere rationem.

Quibus maximè rebus possit quis pro peccatis satisfacere
Cap. 26.

Iam quoniam multa de peccatorum sa-
tisfactione diximus, quæri hic posset,
quibus nam rationibus, quibusque rebus
maxime possit quis satisfacere. Hic ergo
sciendum omnia pia opera in statu gratiæ
exhibita,